

7 Ocak Çarşamba günü, İslami köktenci güçlerle bağlantılı iki silahlı adam, Fransız hiciv dergisi *Charlie Hebdo*'nun yayın kurulu toplantısını bastı. Odaya kurşunlar yağdırdı. Dakikalar içinde editörlerden, çizerlerden ve ötekilerden oluşan bir düzine insan hayatını kaybetti. Saldırıda on bir kişi de yaralandı ve iki gün sonra Cihadçı güçlerle tanımlanan birilerinin Paris'teki bir Yahudi dükkanındaki insanları rehin alması sonucunda dört kişi daha hayatını kaybetti.

Çok farklı kökenlerden milyonlarca kişi, *Charlie Hebdo* katliamına duydukları öfke nedeniyle sokaklara çıktı. Yahudiler, Müslümanlar, Hıristiyanlar ve ateistler birlikte yürüdü.

Olay hakkında derin sorular ortaya atılıyor: Güpegündüz yazarları ve editörleri katledecek kadar mizahtan korkan kimdir ve nedir? Bu dönemde böyle bir şey nasıl olabilir? Nasıl durdurulabilir? Paris'teki ölümlerle, dünyanın önemli bölümünü enkaza çeviren kanlı çatışmaları hangi bağlar bir araya getirebilir? Ve dünyaya sunulan, birbiriyle çelişen program ve çözümlerin arkasında hangi *sınıfsal duruşlar* - bunların altında yatan hangi güçler ve çıkarlar - bulunuyor?

Burada sözümüzü çekinmeden söyleyelim: Sapkın olarak gördüklerini yakarak öldüren, inanmayanlara karşı fetvalar yayınlayan, yahut kendisiyle, liderleriyle veya sembollerıyla dalga geçenleri öldüren *her türlü* dünya görüşü tamamen gayrimeşrudur. Bu tür duruşlar, bu gezegendeki gaddarca baskının ve tiksindirici eşitsizliklerin kökenlerini ortaya *çıkaramaz*, onları ancak gizleyebilir ve hiçbir gerçek alternatif *sunmaz*. Onlar düpedüz gericedir. İslamcı cihatçıların gerçekleştirdiği eylemler - ve kontrolü ellerinde tuttukları yerlerde empoze ettikleri zalim köktenci dini yasalar - kölelik çağında doğmuş, köle sahiplerinin ve ona uygun çeşitli feodal tabakaların duruşunu yansıtan ve, ironik görünse de, sömürü ve baskının modern biçimlerinin çalkaladığı devasa sosyal altüst oluş ve sefaletin hakim olduğu bir dünya tarafından hayat verilmiş bir dünya görüşünün aynısıdır.

Bir diğer acı ironi ise, sömürücü sınıflarla doğan ve onları temsil eden İslami köktencilik bugün, bir halk sınıfı olarak temel çıkarı bütün sömürü biçimlerinin *alaşağı edilmesinde* yatan insanlardan bazılarını cezp etmesi ve kendine çekmesidir. İslami köktenciler, göçmenlerin tecrit edildiği ve kontrol altında tutulduğu, Avrupa'nın modern çağ gettolarındaki en fazla ezilen insanlar arasında ve Kahire'den Kabil'e kadar, Üçüncü Dünya'nın mega şehirlerinin son derece yoksul varoşlarından insanlar arasında karşılık bulmakta ve destekçi kazanmaktadır, zira onlar, yıllardır, hatta asırlardır insanlar üzerinde tahakküm kurmuş, onları sömürmüş, soymuş ve öldürmüş baskıcı güçlere karşıymış gibi *görünmektedirler*. Fakat kökleri insanlar arasındaki baskıcı ilişkilerde yatan bu eski yollardan düzen, teselli ve bir tür onur aramak, *hiç kimseyi - en ezilmiş ve haksızlığa uğratılmış olanları da, bir bütün olarak insanlığı da - kurtaramaz*.

Gerçeklik ise, dünyayı anlamanın BAŞKA BİR YOLUNUN olduğudur; dünyanın, ezilenlerin özgürleşmesinin MÜMKÜN olacağı BAŞKA BİR YOLA yönelebileceğidir. Bu yol ise, bu dünyada hiçbir şeyi olmayanların çıkarlarına ve onların *her türlü* sömürü ve baskının *ötesinde* bir dünyaya varma şeklindeki kolektif - *sınıfsal* - çıkarlarına denk düşmektedir. Bu, komünist devrim, özellikle de Bob Avakian (BA) tarafından ortaya konulan komünizmin yeni aşamasıdır. Bütün bunların neye dair olduğu, **revcom.us** tesinde sunuluyor. Partimiz, dünya çapında bu kitleler arasında bir hareket inşa etme yönündeki ve bu temelde, bunun ötesindeki çabaları desteklemek için var gücüyle çalışıyor.

Bu, denklemin bir tarafı. Fakat aynı zamanda “Batı” yöneticilerinin - temel olarak, Batı emperyalizminin temsilcilerinin - çıkarları da devrede. Onlar, Paris'teki cinayetler karşısındaki haklı öfkeyi çarpıtıp yolundan saptırarak, dünya çapındaki baskı zincirlerini daha da *sıkılaştıracak* gündemlere ve duruşlara yöneltmek ve *bu baskı ve acı zincirlerini daha da sıkılaştırmaktan başka bir şey yapmayacak olan bedhah bir gerici güçler çatışmasının yeni ve daha kötü aşamalarını* ortaya koymak için var güçleriyle çalışıyorlar

Ve onlar hızlı bir şekilde, kendilerinin yaydığı kafa karışıklığını, Avrupa'daki göçmenlere karşı korkunç baskılar uygulamak, dünya çapında yeni işgalleri, cinayetleri ve işkenceyi meşrulaştırmak ve bu olayı, dünyanın mümkün olan bütün biçimleri içinde en iyi olanın kendilerinininki olduğu şeklindeki gülünç iddialarına taraftar toplamak için kullanmaya koyuluyorlar.

Charlie Hebdo cinayetlerine yanıt olarak, dünyanın “büyük güçlerinin” liderleri ve onların temsilcileri, Paris'teki yürüyüşün en ön safında yer aldı. Onlar, yeryüzündeki sömürü, baskı, sefalet ve zulmün en büyük kaynağıdır. Fakat kendilerini, muhalif seslerin, toleransın, laikliğin, din ve devletin birbirinden ayrılmasının küresel savunucuları ve “demokrasi”nin küresel şampiyonları olarak sunuyorlar.

Yeni, hayati bir komünizm sentezini ortaya koyan Bob Avakian, bu demokrasinin neye dair olduğu konusunda taşı gediğine oturtuyor:

“ABD’de var olan şeyin özü demokrasi değil, kapitalizm-emperyalizm ve bu kapitalizm-emperyalizmi güçlendiren

siyasi yapılardır. ABD'nin dünya çapında yaydığı şey demokrasi değil, emperyalizm ve bu emperyalizmi güçlendiren siyasi yapılardır.”
(BASICS 1:3).

ABD ve Fransa gibi ülkelerin yöneticilerinin öğütlediği, uyguladığı ve empoze ettiği şey, küresel sömürü ve baskı sisteminin (kapitalizm-emperyalizm) işleyişinin kolaylaştırılması ve güçlendirilmesidir. Bu, terhaneler ve çocuk emeği, iğrenç eşitsizlikler, ırkçılık, kadınların baskı altında tutulması ve çevresel yıkım sistemidir. ABD ve Fransa gibi ülkelerin dünyaya sunduğu şey, milyarlarca insanın az sayıda kişi tarafından sömürülmesi ve bu sömürüyü güçlendiren hapishaneler, cinayet işleyen polisler ve küresel askeri hareketler, onu meşrulaştıran fikirler ve onu kolaylaştıran (sahneledikleri seçimler gibi) yapılardır.

İkiyüzlülük, tiksindirici düzeydedir. Bu küresel güçler, Suudi Arabistan'ın köktenci yöneticilerini destekliyorlar: bu ülkede liberal bir blog açmak bin kırbaç ve on yıl hapisle cezalandırılıyor ve aynı ülkede 19 Ocak günü otoriteler tarafından bir kadının kafası uçuruldu - bunun içinde yer alan bir polis, korkunç cinayeti gösteren bir videoyu YouTube'a yükledi (video YouTube tarafından kaldırıldı). Fransa gibi ülkelerin yöneticilerinin, Boko Haram tarafından kaçırılan kızlar, yahut İD tarafından katledilen dini azınlıklar konusunda ortaya koyduğu “öfke”, bu öfkenin onların ekonomik, siyasi ve askeri çıkarlarına hizmet edip etmemesine, yahut nasıl hizmet ettiğine bağlıdır. Kimi zaman emperyalistlerin çıkarları, onları İslamcı köktencilerle entegre olmaya ve onlar üzerinden faaliyet yürütmeye yöneltir, kimi zaman da bu çıkarlar onların İslamcı köktencilerin karşısında yer almasına sebep olur, ancak bir kez daha söylemek gerekirse, yaptıkları çağrılar, kapitalist-emperyalist sömürücüleri çıkarlarına dayanır. Emperyalist yöneticiler ne iddia ederse etsin, bu kararlar hiçbir zaman “ifade özgürlüğü” temelinde alınmaz.

Paris'te kimlerle kol kola girdiklerine bakın: Suudi yöneticileri, Mısır'ın askeri tiranları ve bu “hoşgörü ve özgürlük şampiyonları” tarafından “Ortadoğu'daki tek demokrasinin” lideri olarak sunulan, ancak Filistin halkına karşı şiddetli bir etnik temizlik ve soykırım uygulayan ve geçen yıl Gazze'de yüzlerce çocuk olmak üzere 2 bin Filistinliyi katleden bir devleti yöneten İsrail lideri Benyamin Netanyahu.

Batılı emperyalistler - ABD ve Fransa gibi ülkeleri yönetenler - insanları kendi bayrakları altında toplamak, onların düşüncelerini, ne tür kusurlar içerirse içersin kendi sistemlerinin mümkün olan bütün sistemler içinde en iyisi olduğu, özellikle de çeşitli İslami köktencilerin ve öteki "totaliter" güç ve rejimlerin aksine, halk tarafından desteklenmeyen fikirler de dahil olmak üzere bütün fikirlere özgürce kendini ifade etme hakkı vermesi açısından en iyi sistem olduğu düşüncesine getirmek istiyorlar. Fakat onların sisteminin **gerçekliği** nedir ve gerçekte bu sistem neye dayanır?

Kapitalizmin gözünde, insanların inşa etme, yaratma, düşünme, yenilik yapma, vs. kapasiteleri yalnızca, sömürülecek veya bu insanların sömürü çarklarına dahil edilmemesi halinde bir kenara atılacak birer *metadır*. Bir Üçüncü Dünya mega şehrinde, çöplükte yemek arayan bir çocuk için ne kadar ifade özgürlüğü vardır? Fahişeliğe zorlanan bir genç kız için? Bangladeş'te yanan terhane işçileri için, yahut Meksika'daki bir serbest ticaret bölgesinde onlardan koparılan gençler için? (ABD ve Fransa gibi ülkelerin yöneticilerinin dünyaya sunduğu ve kendi ülkelerinde pekiştirdiği şeyin *gerçek* niteliği için bkz: "[The Shameful Hypocrisy of 'World Leaders' Parading Around as Champions of Free Expression](#) ["İfade özgürlüğü şampiyonları gibi dolaşan 'dünya liderlerinin' utanç verici ikiyüzlülüğü."])

Kısacası, Fransa ve ABD gibi ülkelerin yöneticileri, sefaletin, insanlıktan çıkarılmanın, baskının, beyaz üstünlüğünün, kadınlara yönelik baskının ve genel olarak yeryüzündeki baskının en büyük kaynağı olan küresel kapitalist-emperyalist sistemi temsil ederler. Onlar bu sistemi, dev ordularla, işgallerle, hapisanelerle, katil polislerle ve işkence odalarıyla güçlendirmektedirler. Kendi çıkarlarına uygun olduğu zaman baskı ve terörü destekleme ve uygulama konusunda hiçbir sorunları yoktur ve gerçekten de neredeyse her zaman yaptıkları şey budur!

Ve onlar, *hiçbir* şeye pozitif bir alternatif sunmuyorlar.

İslami köktencilik ve Batı emperyalizmi: birbiriyle çelişen ve karşılıklı olarak birbirini güçlendiren iki oluşum

Kendilerine verdikleri isimle "Batı demokrasileri" ile, İslami köktenci cihad güçleri arasında işleyen daha derin ve daha netameli bir dinamik bulunuyor. Bu ikisi, çatışma halinde bile olsalar, birbirlerini *güçlendiriyor*.

Kapitalizm-emperyalizm, Afrika ve Ortadoğu'nun geniş alanlarını ve öteki bölgelerini çalkalarken, halkı toprağından, geleneksel topluluklardan ve en azından tutarlı ve sürdürülebilir görünen yaşam tarzlarından koparıyor. "İslam dünyası" olarak adlandırılan şeyin içinde yaşayan insanlar, mega şehirlere ve varoşlara sürüklenmiş, terhanelerde

çalışmaya veya fahişelik yapmaya zorlanmış, internet bombardımanına tutulan fakat yiyecek, su ve barınaktan yoksun bırakılmış ve onların hayatlarını mahveden güçlere karşı GERÇEK bir alternatiften yoksun olarak, çılgınlık ve baskı güçlerine karşı gibi *görünen* geleneksel değerlere sürükleniyor.

Ve seçimin McDünya/McHaçlı Seferi ile Cihat arasında yapılmak zorunda *göründüğü* gibi bir dünyada, küresel kapitalizm-emperyalizmin işlemesini kolaylaştıran yapıları ve değerleri güçlendirmeye yönelik her adım, her insansız uçak saldırısı, bir İsrail askeri tarafından öldürülen her çocuk, bir Afgan köyünde ABD askerlerinin insanları öldürdüğü, tecavüz ettiği ve terör yaydığı her "gece baskını", "karşıt" güç olarak *görünen* şey için yeni savaşçıların kazanılmasına hizmet ediyor.

Tersinden, Paris saldırılarında olduğu gibi, put kırıcı gazetecilere, "sapkınlara", yahut masum insanlara düzenlenen her saldırı, "Batı"daki yöneticilerin kendilerini, teokrasinin karşısında ifade özgürlüğü şampiyonları olarak sunmasını besliyor. Onlar bu tür olayları, yoğunlaştırılmış ırksal fişlemeyi, polis devleti saldırılarını, sansürü, kısıtlamaları, tehcirleri, işgalleri kendilerince meşrulaştırmak ve kin dolu faşist güçleri ortalığa salmak için kullanıyorlar.

Evet, bu ölümcül denklemin bir tarafından veya diğer tarafından gelen her adım, *bütün* denklemi güçlendiriyor ve denklemin bir tarafından veya diğer tarafından insanlar ne zaman kendilerini çatışmanın *herhangi bir tarafından* insanlarla yan yana gelse, bu durum bu zehirli çatışmanın *iki tarafını da* güçlendiriyor.

Tamamen modası geçmiş olan bu iki güç arasında, şu andaki durumun asli azmettiricisi Batılı kapitalizm-emperyalizmdir - hem dünyaya yıkım ve gerçek anlamda kölelik getiren sistemlerinin "bilinçsiz" işleyişi üzerinden, hem de McHaçlı Seferi'nin küresel bir emperyalist sistemi takviye etmek için izlediği, sömürüye hizmet eden bilinçli politikalar - özellikle de imparatorluk için yürütülen savaşlar - üzerinden.

Bütün bu dinamik - ve bu "seçimlerin" çatışması - akıldışıdır. Gerçekten de, bir insanın isteyebileceği *en iyi şey*, bu güçlerden *birinin veya diğerinin* tasavvur ettiği ve beslediği bir dünya olabilir mi? İnsanlığın, bu toplumu örgütleme ve düşünme biçimlerinin her ikisinin de *zincirlerini kırmasının ve tamamen farklı türden bir dünyaya yönelmesinin zamanı çoktan* geldi!

Bunun olması için, şimdiden başlayarak, tamamen meşru olan öfkeyi manipüle edip, tam da gezegenin içinde olduğu bu cehennemi andıran durumdan en fazla sorumlu olan güçlerin işlediği suçlara karşı sessiz onay veya suç ortaklığına çevirme girişimlerine *direnmeliyiz*.

İmparatorluk için savaflara **HAYIR!** Yakalama ve hapsedmelere **HAYIR!** Irksal fişlemeye ve göçmenlerin, yahut Ortadoğu'dan insanların üzerine faşist köpeklerin salınmasına **HAYIR!**

Ve açıkça söylemeliyiz: HAYIR, sizin hayat tarzınız, "mümkün olan dünyalar arasında en iyisi" DEĞİLDİR. Bu, milyarların hayatını ve ruhunu kemiren, çevreyi tahrip eden ve insansız uçaklar ve nükleer silahlarla, işkence odaları ve katil polisle güçlendirilen bir yaşam tarzıdır. İnsanlığın her türlü sömürüyü sonlandıracak, her türlü baskıyı ortadan kaldıracak ve çevreyle uyum içinde yaşayacak şekilde örgütlenmesi mümkünken, varsayılan seçeneklerin BUNLAR olması akıl dışı ve cani derecede gülünçtür.

GERÇEK Bir Alternatif VAR: Komünist Devrim!

BA'nın öngördüğü haliyle bu komünist devrim, muhalif sesleri ve "farklı sesleri" tolere etmekle kalmayacak, muhalif olanı *teşvik edecek* ve ona *değer verecektir* ve insanlığın hakikate ulaşması ve dünyayı, insanlığın çıkarına olacak şekilde bilinçli olarak değiştirmesi, ancak farklı görüşlerle, neyin doğru neyin yanlış olduğu konusunda mücadeleyle mümkün olabilir. Muhalif ve eleştirel düşüncenin *gerçekten* değerli olduğu bir dünya mı istiyorsunuz? O halde *komünist devrime* yönelmek - BA'nın bu konuda ortaya koyduğu eseri incelemek, onunla ilişki kurmak ve hayata geçirilmesi için çalışmak - için bir sebebiniz daha var. Bu eseri revcom.us sitesinde bulabilir, onunla temas kurabilirsiniz.

Gerçek anlamda kurtuluşçu bir devrim - komünist bir devrim - toplumda ve dünyada radikal bir değişim meydana getirmeye kendini adanmış milyonlarca ve milyonlarca insanı içerir. Bu komünist devrim, yerküre çapında gerçekten milyarlarca insan için kelimelerle anlatılmayacak ve hiç de gerekli de olmayan acılara sebep olan ve buna karşı muhalefetin kaba biçimlerinden de sorumlu olan kaba ve korkunç sistemleri alaşağı etmeyi amaçlar. Bu devrimci mücadelenin niteliği ve amacı, yerküre çapındaki milyonlarca ve son kertede milyarlarca insanın, sömürü, baskı ve sosyal eşitsizliklerin olmadığı yepyeni bir dünyayı hayata geçirmek için bilinçli ve kararlı bir mücadeleye girmesinden daha azı değildir.

BÜTÜN BU ÇİRKİN DÖNGÜNÜN siyasi olarak, ahlaki olarak ve bulunduğu yerde kırılması gerekir. Paris'teki olaylar, hiçbir biçimde, daha fazla saldırganlık ve baskıyı - sivillere karşı daha fazla insansız uçak bombalamalarını, yahut daha fazla masum insanın canını alan başka saldırganlık biçimlerini, göçmenlere karşı daha fazla baskıyı, daha fazla casusluk ve gözetim faaliyetini - meşru hale getirmez; ki bunların hepsi veya bir kısmı, Paris cinayetlerine "yanıt" olarak şimdiden hayata geçirilmiştir. Cesur bir şekilde *bütün bunlara* karşı duran insanlar, insanların öfkesini, işleri ancak daha da kötü hale getirecek yollara kanalize etme girişimlerinin çarkına bir çomak sokabilir. Ve bu duruşları sergileyen insanlar, McDünya-Cihat bölünmesinin "diğer tarafındaki" insanlara, bu programın peşinden

herkesin gitmeyeceği, bu çılgınlıkların orta yerinde yeni ve *farklı* bir şeyin ortaya konulması gerektiği ve konulabileceği mesajını verecektir.

Cinayetlerin ve Fransız cevabının hemen arkasından yazdığımız gibi: “Tam şu anda - bu türden zararlı eylemlerin karşısında - acilen ihtiyaç duyulan şey, ABD (ve Fransa) gibi ülkelerde ve dünya çapında, ABD emperyalistlerinin liderliğindeki emperyalistlerin yaptıkları şeylere - bugüne kadar işledikleri ve işlemeye devam ettikleri nice suça - karşı ve onların bu olayı, bu suçları meşrulaştırmak ve yenilerini işlemek için kullanacakları biçime karşı, kitlesel siyasi direniş ve muhalefet inşa etmektir. Bu, göçmen topluluklara yöneltilen baskıcı önlemlere ve göçmenlerin şeytanlaştırılmasına karşı - ki bu önlemler ve şeytanlaştırma, bu olaydan önce de ivmeleniyordu - muhalefeti de içermelidir.

Böyle bir direniş, *bütün dünyadan* insanların İslami köktencilik ve Batı emperyalizminin ölümcül “alternatiflerine” karşı bir alternatif görebildikleri yeni bir duruma ve insanlığın büyük bir güç hale gelmesinin *başka bir yoluna*, dünyanın şimdiki hali karşısında *gerçek* bir alternatife katkı yapabilir. “Sahip olan” ve “sahip olmayan” ülkeler arasında sınırların olmadığı, insanların artık dünyanın hangi bölgesinde yaşadıklarına veya nereden geldiklerine göre derecelendirilmediği, kadınlara yönelik hiçbir türden baskının - aşağılayıcı pornografinin de, onların burkaya sokulmasının da - olmadığı ve insanların artık “hakları olan” şey için kanlı çatışmalara girmeyi istemediği ve ihtiyaç da duymadığı, insanlığın karşı karşıya olduğu büyük zorlukları ele almak için birlikte çalıştığı, küresel bir insanlık topluluğu gibi hareket ettiği - farklı ve kendine özgü bireylerin, baskı ve zulüm görme korkusu olmadan daha iyi bir dünya için fikirleriyle ve eylemlerine katkı sunmak için ellerinden gelenin en iyisini yaptığı - bir dünya olacaktır bu. Fransa'daki korkunç olayları nasıl anladığımız, nasıl hissettiğimiz ve bu olaylar karşısında nasıl hareket edeceğimiz konusunda işe *buradan* başlayalım. Ve başkalarına da aynısını yapma çağrısı yapalım.

[Download WordPress Themes](#)
[Free Download WordPress Themes](#)
[Download Best WordPress Themes Free Download](#)
[Download Premium WordPress Themes Free](#)
[online free course](#)
[download lenevo firmware](#)
[Download Best WordPress Themes Free Download](#)
[ZG93bmxvYWQgbHluZGEgY291cnNIIGZyZWU=](#)

Yeni Komünizm

Gerçek Bir Devrim ve Kökten Yeni Bir Toplum İçin Gerçek Kurtuluşa Giden Yolda Bilim, Strateji ve Önderlik
